

Από της κώμης Βηθλεέμ

*«Δεν είπεν η γραφή ότι εκ
του σπέρματος του Δαβίδ
και από της κώμης
Βηθλεέμ, όπου ήτο ο
Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός;»
— Ιωάννης 7:42*

ΤΟ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟ
εδάφιο μας ειπώθηκε από
τους ανθρώπους στην εποχή
του Ιησού που είχαν δει τα
μεγάλα του θαύματα και
είχαν ακούσει τις διδασκαλίες
του περί αγάπης, καλοσύνης
και ελπίδος. Δηλώνοντας ότι

ο Χριστός, ο Μεσσίας, επρόκειτο να βγει από τη Βηθλεέμ, αναμφίβολα θυμήθηκαν τα προφητικά λόγια του Μιχαία, ο οποίος έγραψε: «Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να ήσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ διά να ήναι ηγούμενος εν τω Ισραήλ· του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος.» — Μιχαίας 5:2

Πράγματι, η μεγαλύτερη είδηση όλων των εποχών ανακοινώθηκε ότι βγήκε από τη Βηθλεέμ. Αυτή η πληροφορία ήταν το πιο φωτεινό από όλα τα μηνύματα στη σκοτεινή νύχτα αυτού του κόσμου της αμαρτίας και του θανάτου. Ήταν η αναγγελία της γέννησης του Ιησού. Κανένα άλλο μεμονωμένο γεγονός δεν ήλλαξε τόσο την πορεία του κόσμου, ούτε έδωκεν εις τόσους πολλούς ανθρώπους μια αχτίδα ελπίδος δια το μέλλον. Για τους ακολούθους του Ιησού, ήταν μια ελπίδα που τους παρηγόρησε και τους στήριξε καθ' όλη τη διάρκεια του χριστιανικού τους ταξιδιού.

ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΧΑΡΑΣ & ΑΓΑΠΗΣ

Οι συνθήκες που σχετίζονται με τη γέννηση του Ιησού ήταν ασυνήθιστες. Προορισμένος να είναι «Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης» και ο βασιλιάς ολόκληρης της γης, ωστόσο γεννήθηκε σε έναν στάβλο. (Ησα. 9:6,7) Ο κόσμος στο σύνολό του γνώριζε ελάχιστα ή καθόλου για το τι συνέβαινε, ωστόσο η έλευση του Υιού του Θεού στη γη ανακοίνωσε ένας άγγελος, ο οποίος είπε στους βοσκούς στους λόφους της Ιουδαίας, «Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν, διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος. Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις εσάς· θέλετε ευρεί βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη. Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων· Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.» — Λουκάς 2:10-14

Τι εισαγωγή ήταν αυτή για τον κόσμο και με τι εξουσία δόθηκε! Ήταν γεμάτο με ελπίδες για ειρήνη και ζωή για όλη την ανθρωπότητα—«καλά νέα μεγάλης χαράς»—επειδή γεννήθηκε ένας Σωτήρας, αυτός που ήλθε για να σώσει την ανθρωπότητα από την αμαρτία και την ποινή της, τον θάνατο. Δεν είναι περίεργο που το πλήθος στρατιάς ουρανίου φώναζεν: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ!»

ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

Ωστόσο, αυτός που γεννήθηκε για να γίνει βασιλιάς βρέθηκε σύντομα αντιμέτωπος με δυσκολίες. Οι γονείς του έλαβαν εντολή να φύγουν με το μικρό παιδί για την Αίγυπτο για να το σώσουν από την οργή του Ηρώδη. Από την αρχή της σύντομης διακονίας του, μισήθηκε και καταδιώχθηκε από τους θρησκευτικούς

ηγέτες του δικού του λαού. Τελικά, θανατώθηκε πάνω σε σταυρό. Λίγα χρόνια αργότερα το έθνος στο οποίο υπηρέτησε ο Ιησούς, αντί να εισέλθει σε μια εποχή ειρήνης λόγω του ερχομού του, απομακρύνθηκε από τη γη του, και οι άνθρωποι διασκορπίστηκαν σε όλη τη γη, και στη συνέχεια διώχθηκαν σκληρά.

Ωστόσο, πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις του Θεού και δεν πρέπει να φοβόμαστε. Όποια και αν είναι τα καθημερινά νέα σε όλες τις ημέρες της ζωής μας, μπορούμε να επιστρέψουμε με σιγουριά σε εκείνη την ημερομηνία της Βηθλεέμ και να θυμηθούμε την ανακοίνωση που ήρθε από τον ουρανό, ότι ένας σωτήρας και μελλοντικός βασιλιάς εγεννήθη στη Βηθλεέμ, την πόλη του Δαβίδ και ότι αυτά τα καλά νέα θα ήταν για όλους τους ανθρώπους στον κατάλληλο καιρό του Θεού.

ΠΟΛΛΟΙ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Καθώς αναπτύχθηκε η σημερινή χριστιανική εποχή, πολλοί άνθρωποι και έθνη άρχισαν να δέχονται τον Χριστό και να ομολογούν ότι ασκούν τις διδασκαλίες του. Ωστόσο, όπως αποδείχθηκε, πολλά από αυτά έγιναν μόνον κατ'όνομα. Αντί να προάγουν την ειρήνη στη γη και την καλή θέληση προς τους συνανθρώπους τους, έκαναν πόλεμο ο ένας εναντίον του άλλου, συχνά κάνοντας τον στο όνομα του Χριστού. Μερικές από τις πιο αιματηρές συγκρούσεις αυτής της χρονικής περιόδου διεξήχθησαν από δήθεν χριστιανικά έθνη κάτω από τον λάβαρο του σταυρού.

Δεν έχει υπάρξει σχεδόν στιγμή από τη γέννηση του Πρίγκιπα της Ειρήνης που ο κόσμος, ή κάποιο μέρος του, να μην έχει μαστιγωθεί από τον πόλεμο ή τον φόβο για τον πόλεμο. Επιπλέον, η λεγόμενη πρόοδος του πολιτισμού τους τελευταίους αιώνες δεν ήλλαξε

ουσιαστικά αυτή την εικόνα. Ακόμη και τώρα, καθώς το έτος 2023 πλησιάζει στο τέλος του και πολλοί στον κόσμο γιορτάζουν τη γέννηση του Ιησού, εκατομμύρια αναρωτιούνται αν και πότε θα πραγματοποιηθεί ποτέ η ανακοίνωση των αγγέλων για ειρήνη και καλή θέληση μεταξύ της ανθρωπότητας.

Η συνεχιζόμενη σύγκρουση λόγω της εισβολής της Ρωσίας στην Ουκρανία προκάλεσε σοκ σε όλο τον κόσμο. Οι άνθρωποι και οι παγκόσμιοι ηγέτες φοβούνται ότι η Ρωσία θα διευρύνει την επιθυμία της για κατάκτηση και θα επεκτείνει τις επιθέσεις της σε άλλες γειτονικές χώρες. Στη συνέχεια, υπάρχει ο φόβος μεταξύ των πιο απομακρυσμένων εθνών ότι θα παρασυρθούν με κάποιο τρόπο στη σύγκρουση από τη μία ή την άλλη πλευρά. Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη το απρόβλεπτο του Ρώσου προέδρου, υπάρχει η διαρκώς παρούσα πιθανότητα να επιλέξει να χρησιμοποιήσει πυρηνικά όπλα ως επίδειξη ισχύος και ελέγχου. Ασφαλώς, οι ειδήσεις που έρχονται από αυτό το μέρος του κόσμου απέχουν πολύ από το να είναι μήνυμα ειρήνης και καλής θέλησης.

Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η προηγούμενη περιγραφή της τρέχουσας σύγκρουσης Ρωσίας-Ουκρανίας δεν είναι παρά ένα παράδειγμα που επισημαίνει την τρέχουσα κατάσταση πραγμάτων στον κόσμο, στην οποία τα «καλά νέα» σπάνια αποτελούν μέρος των ειδήσεων της ημέρας. Όμως, ας μην συμπεράνουμε από αυτό ότι σκοπός της έλευσης του Ιησού στη γη απέτυχε ή ότι η εκπλήρωσή του έχει καθυστερήσει με οποιονδήποτε τρόπο. Τα σύννεφα της καταιγίδος του ανθρώπινου πάθους που αιωρούνται πάνω από τον ταραγμένο και γεμάτο φόβο κόσμο σήμερα είναι το αποτέλεσμα της ανθρώπινης αποτυχίας. Αυτό είχε προαναγγελθεί από τον Θεό και

προειπώθη στη Βίβλο. Τούτο επέτρεψε για να καταλάβει η ανθρώπινη φυλή ότι η μόνη διέξοδος από τη σύγχυση και την αμηχανία της είναι το να κοιτάξει εις αυτόν. — Λουκάς 21:25-28

Μία από τις βασικές διδασκαλίες της Βίβλου είναι ότι η «ειρήνη στη γη» που κήρυξαν οι άγγελοι όταν γεννήθηκε ο Ιησούς πρόκειται να πραγματοποιηθεί μέσω της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του Χριστού. Αυτή η μεγάλη αλήθεια χάθηκε σε μεγάλο βαθμό κατά τη διάρκεια μεγάλου μέρους της χριστιανικής εποχής. Σταδιακά υιοθετήθηκε η άποψη ότι η βασιλεία του Χριστού επρόκειτο να δημιουργηθεί με ανθρώπινες προσπάθειες, με τη σκέψη ότι ό,τι είχε σχεδιάσει ο Θεός να κάνει για την ανθρώπινη φυλή εξαρτιόταν από τις προσπάθειες των ανθρώπων που θα εργάζονταν και θα πολεμούσαν στο όνομα του Χριστού. Πόσο κοντόφθαλμο ήταν να υποθέσουμε ότι ο μεγάλος Θεός του Σύμπαντος, ο Δημιουργός του ουρανού και της γης, θα εξαρτιόταν από τις αδύναμες, ατελείς και τις άστοχες προσπάθειες των ανθρώπινων υπηρετών του!

Ο χριστιανικός κόσμος έκανε τις καλύτερες προσπάθειές του να στήσει τη βασιλεία του Χριστού, αλλά τα φτωχά, και πολλές φορές φρικτά, αποτελέσματα είναι αυτά που βλέπουμε σε όλη τη γη σήμερα. Η αποτυχία είναι αποτυπωμένη σε όλα τα μνημεία που εγέρθησαν και η ιστορία γράφτηκε, που μαρτυρούν τις ανθρώπινες ανοησίες και τον εγωισμό. Ωστόσο, για όσους πιστεύουν στις υποσχέσεις και τις προφητείες της Βίβλου, το ευχάριστο μήνυμα είναι ότι ο Θεός θα κάνει για την ανθρώπινη φυλή ό,τι δεν μπόρεσε να κάνει για τον εαυτό της.

ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ας θυμηθούμε μερικές από τις υποσχέσεις στις

οποίες ο Θεός μας δίνει αυτή τη διαβεβαίωση. Μια από αυτές βρίσκεται στην προφητεία του Ησαΐα, που σημειώθηκε προηγουμένως εν μέρει, σχετικά με τη γέννηση του Ιησού και τη μελλοντική του διακυβέρνηση ως βασιλιάς του κόσμου. «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης. Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο.» —Ησα. 9:6,7

Υπάρχουν δύο δηλώσεις σε αυτή την προφητεία για τη γέννηση του Ιησού, τις οποίες πολλοί αποτυγχάνουν να εξετάσουν σωστά. Το ένα είναι ότι η κυβέρνηση που υποσχέθηκε εδώ θα είναι «επί τον ώμον αυτού». Το άλλο είναι ότι «ο ζήλος του ΚΥΡΙΟΥ των δυνάμεων θα το κάνει αυτό». Στο εβραϊκό κείμενο η λέξη «ΚΥΡΙΟΣ» υποδηλώνει τον Ιεχωβά, ή τον Παντοδύναμο Θεό. Έτσι τονίζεται το γεγονός ότι ο Θεός αναλαμβάνει την ευθύνη για την εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης. Με άλλα λόγια, ο Χριστός θα επωμιστεί την αποστολή για την επιτυχή ίδρυση και λειτουργία της βασιλείας του και ο ζήλος του Ιεχωβά εγγυάται τα αποτελέσματα.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Επί αιώνες, οι Χριστιανοί προσπαθούν να στήσουν τη βασιλεία του Χριστού με τον δικό τους ζήλο και όχι με αυτόν τον του Θεού. Με πονηρούς τρόπους προσπάθησαν επίσης να επωμιστούν οι ίδιοι την ευθύνη της εγκαθίδρυσης και της εξουσίας στη βασιλεία του

Χριστού, αλλά αυτή η διευθέτηση δεν έφερε ειρήνη στη γη. Αντίθετα, ενθάρρυνε σκληρές διώξεις και αιματηρούς πολέμους για να εξαναγκάσει τη συμμόρφωση. Αυτό δεν ήταν ο ζήλος του ΚΥΡΙΟΥ των δυνάμεων, αλλά το έργο φιλόδοξων ατόμων και ομάδων των οποίων η ζέση ήταν αντίθετη με το θέλημα και το σχέδιο του Θεού. Είχαν «ζήλον Θεού, αλλ' ουχί κατ' επίγνωσιν.» — Ρωμ. 10:2

Η βασιλεία του Χριστού δεν στήνεται από ανθρώπινες ίντριγκες και διπλωματίες. Αυτό ισχύει τόσο για το παρελθόν όσο και για το παρόν. Η λειτουργία της δεν θα προέλθει από ισορροπίες δυνάμεων που θα προκύψουν από την απειλή για καταστροφή μέσω της χρήσης πυρηνικών όπλων ή άλλων ανθρωπίνων μέσων. Αντίθετα, η Μεσσιανική Βασιλεία εγκαθιδρύεται με θεϊκή παρέμβαση στις υποθέσεις των ανθρώπων και, ευτυχώς, παρά όλες τις άστοχες προσπάθειες που υποκινούνται από τον ανθρώπινο εγωισμό.

Στην προφητεία του Μιχαία, μας δίνεται αυτή η διαβεβαίωση. «Και εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή υπεράνω των βουνών, και λαοί θέλουσι συρρέει εις αυτό. Και έθνη πολλά θέλουσιν υπάγει και ειπεί, Έλθετε και ας αναβώμεν εις το όρος του Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ημάς τας οδούς αυτού, και θέλομεν περιπατήσει εν ταις τρίβοις αυτού· διότι εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. Και θέλει κρίνει αναμέσον λαών πολλών και θέλει ελέγξει έθνη ισχυρά, έως εις μακράν· και θέλουσι σφυρηλατήσει τας μαχαίρας αυτών διά υνία και τας λόγχας αυτών διά δρέπανα· δεν θέλει σηκώσει μάχαιραν έθνος εναντίον έθνους ουδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. Και θέλουσι κάθησθαι έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών· διότι το στόμα του Κυρίου των

δυνάμεων ελάλησε.» —Μιχ. 4:1-4

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΣΩ ΙΣΡΑΗΛ

Ξεκινώντας από τον Δαβίδ, οι βασιλείς του Ισραήλ κυβέρνησαν ως εκπρόσωποι του Θεού, με έδρα της κυβέρνησης στο όρος Σιών στην Ιερουσαλήμ. (Α' Βασιλέων 2:11· Ψαλμ. 135:21) Επομένως, για τον λαό του Ισραήλ, το «το όρος του οίκου του ΚΥΡΙΟΥ» θα μπορούσε εύκολα να γίνει κατανοητό ότι σημαίνει τη βασιλεία του Ιεχωβά, η οποία λειτουργεί μέσω ενός άρχοντος (ή βασιλικού) οίκου θεϊκού διορισμού. Ο άρχων οίκος του Δαβίδ ήταν εμβληματικός αυτού του προειπωμένου βουνού. Ωστόσο, αυτός ο βασιλικός οίκος έπαψε να λειτουργεί με την ανατροπή του τελευταίου βασιλιά του Ιούδα, Σεδεκία. Μια προφητεία που δόθηκε τότε δήλωνε ότι δεν θα υπάρχει πια «εωσού έλθη εκείνος, εις ον ανήκει· και εις τούτον θέλω δώσει αυτό.» —Ιεζ. 21:25-27

Αυτός «στον οποίον ανήκει» γεννήθηκε ως μωρό σε έναν στάβλο στη Βηθλεέμ. Στον ευαγγελισμό προς τη Μαρία, ο άγγελος Γαβριήλ είπε: «Μη φοβού, Μαριάμ· διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν. Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος.» — Λουκάς 1:30-33

Αυτό είναι σύμφωνα με την προφητεία του Ησαΐα που αναφέρθηκε προηγουμένως, η οποία υπενθυμίζουμε ότι δήλωσε ότι αυτός ο «Άρχων της Ειρήνης», ο Χριστός Ιησούς, θα καθόταν στον θρόνο του Δαβίδ, για να διατάξει, να καθιερώσει και να κυβερνήσει για πάντα στη

βασιλεία του Πατέρα του με κρίση και δικαιοσύνη. Έτσι, ο Ιησούς έγινε η κεφαλή του θεϊκού οίκου εξουσίας του Θεού. Ξεκινώντας από την επίγεια διακονία του, άρχισε η επιλογή και η προετοιμασία μιας ομάδος που κλήθηκε από τον κόσμο της ανθρωπότητας για να είναι συγκληρονόμοι μαζί του σε αυτόν τον βασιλικό οίκο. Μέσω της γέννησης του Αγίου Πνεύματος γίνονται μέλη της θεϊκής οικογένειας με τον Ιησού. —Ρωμ. 8:14-17· Α΄ Ιωάννου 3:1,2

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

Για ένα διάστημα, η ευκαιρία να γίνει κάποιος μέρος αυτού του βασιλικού οίκου των γιων περιοριζόταν στους φυσικούς απογόνους του Αβραάμ. Αυτοί ήταν ο λαός του Θεού στον οποίο είχαν δοθεί αρχικά οι υποσχέσεις, και ήταν μεταξύ αυτών που ο Ιησούς διηύθυνε τη διακονία του. «Όσοι τον δέχτηκαν, τους έδωσε την εξουσία να γίνουν γιοι του Θεού». (Ιωάννης 1:12) Ωστόσο, ένας ανεπαρκής αριθμός του ιουδαϊκού έθνους ανταποκρίθηκε σε αυτό το κάλεσμα, έτσι αργότερα, μέσω του ευαγγελικού μηνύματος, η πρόσκληση επεκτάθηκε στους Εθνικούς. —Πράξεις 13:46-49

Το έργο της συγκέντρωσης και προετοιμασίας αυτών για να ζήσουν και να βασιλέψουν με τον Χριστό συνεχίστηκε σε όλη τη χριστιανική εποχή. Καθώς ο καθένας, μέσω δοκιμασιών, αποδείχθηκε άξιος, κοιμήθηκε με θάνατο για να ξυπνήσει στο τέλος του αιώνα στην «πρώτη ανάσταση» για να ζήσει και να «βασιλέψει μαζί του [του Χριστού] χίλια χρόνια». (Αποκ. 20:6) Ακριβώς όπως ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς με την πανίσχυρη δύναμη του Θεού στην αρχή του αιώνα, έτσι και οι συγκληρονόμοι του θα αναστηθούν στο τέλος του αιώνα. Ενώνονται με τον Χριστό για να

συγκροτήσουν το πνευματικό και παντοδύναμο «όρος του οίκου του ΚΥΡΙΟΥ» που είναι εγκατεστημένο στην «κορυφή των ορέων», κυριαρχώντας, δηλαδή, σε όλες τις υποθέσεις των ανθρώπων.

Ένας λόγος που οι άνθρωποι παρεξήγησαν το σχέδιο του Θεού είναι ότι δεν έχουν λάβει υπόψιν την πανίσχυρη δύναμή του. Νομίζοντας ότι περιορίστηκε σε όσα είναι ικανοί να επιτύχουν οι αδύναμοι και ατελείς άνθρωποι στο όνομά του, φάνηκε ότι ο θείος σκοπός απέτυχε. Αντίθετα, όμως, ο Θεός είναι σε μεγάλο βαθμό ικανός να εκπληρώσει τους σκοπούς του παρά τις προσπάθειες της πεσμένης ανθρωπότητας προς αντίθετες κατευθύνσεις. — Ησ. 55:10,11

Ένα καλό παράδειγμα αυτού είναι στην περίπτωση του Ιησού. Γεννήθηκε για να είναι βασιλιάς και να καθίσει στο θρόνο του πατέρα του, Δαβίδ. Οι θρησκευτικοί άρχοντες της εποχής του τον μισούσαν και τελικά κατάφεραν να τον θανατώσουν, ενώ μία από τις κατηγορίες εναντίον του ήταν ότι ισχυριζόταν ότι ήταν βασιλιάς. (Ματθ. 21:4-9· Λουκάς 23:38) Σκότωσαν τον Βασιλιά, αλλά αυτό δεν εμπόδισε τον θεϊκό σκοπό που επικεντρωνόταν σε αυτόν. Πράγματι, ήταν απαραίτητο να πεθάνει ο Ιησούς για να λυτρώσει τον κόσμο από τον θάνατο, και ο Θεός τον ανέστησε εκ των νεκρών. — Πράξεις 2:22-36

Η σημασία αυτού, καθώς σχετίζεται με τις υποσχέσεις του Θεού σχετικά με τον βασιλικό οίκο του Δαβίδ, μας γνωστοποιεί ο Απόστολος Παύλος σε ένα κήρυγμα που κήρυξε στην Αντιόχεια. «Και ημείς ευαγγελιζόμεθα προς εσάς την γενομένην εις τους πατέρας επαγγελίαν, ότι ταύτην ο Θεός εξεπλήρωσεν εις ημάς τα τέκνα αυτών, αναστήσας τον Ιησούν, ως είναι γεγραμμένον και εν τω ψαλμώ τω δευτέρω· Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμεραν σε εγέννησα. Ότι δε ανέστησεν

αυτόν εκ νεκρών, μη μέλλοντα πλέον να υποστρέψη εις την διαφθοράν, λέγει ούτως, ότι θέλω σας δώσει τα ελέη του Δαβίδ τα πιστά.» —Πράξεις 13:32-34· Ψαλ. 2:6,7· Ισ. 55:3

Ακριβώς όπως ήταν καλά νέα ότι είχε γεννηθεί αυτός που επρόκειτο να καθίσει στον θρόνο του Δαβίδ για πάντα, ήταν επίσης χαρμόσυνα νέα ότι, όταν οι εχθροί του τον σκότωσαν, χρησιμεύοντας έτσι ως κουστωδία του Σατανά στις προσπάθειές του να ματαιώσει το θείο σκοπό, ο Θεός ανέστησε αυτόν τον μεγαλύτερο Δαβίδ από τους νεκρούς. Μπορούμε να αμφιβάλλουμε για τον θρίαμβο του σχεδίου του Πατέρα για τη σωτηρία και την ειρήνη του ανθρώπινου γένους, όταν μια τέτοια δύναμη μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να διασφαλιστεί η επιτυχής ολοκλήρωσή του; Είναι με την άσκηση τέτοιας παντοδύναμης δύναμης που η εξουσία του Θεού θα εδραιωθεί στη γη.

Η ΙΔΡΥΣΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στη βασιλεία του Θεού, υπό την κυριαρχία του Χριστού και των πιστών μαθητών του, οι άνθρωποι και τα έθνη του κόσμου θα θέλουν να διδαχθούν τις οδούς του Κυρίου• και όταν το κάνουν, δεν θα μαθαίνουν πλέον τον πόλεμο ούτε θα εξασκούν τις τέχνες του πολέμου. Όλος ο χρόνος και οι πόροι που αφιερώνονται τώρα στην κατασκευή πυρομαχικών του πολέμου θα κατευθυνθούν προς ειρηνικούς σκοπούς. Τότε θα υπάρξει ασφάλεια για όλους. —Ψαλμ. 46:9· Ισ. 2:4· Ζαχ. 9:10

Εκείνη την ώρα, κανείς δεν θα κάνει τους ανθρώπους να φοβηθούν. Σήμερα ο κόσμος είναι γεμάτος φόβο. Τούτη τη στιγμή, καθώς το έτος 2023 πλησιάζει στο τέλος του, υπάρχει φόβος κλιμάκωσης του πολέμου στην Ουκρανία, των επαναστάσεων, της οικονομικής ύφεσης, των αυξανόμενων κοινωνικών συγκρούσεων,

των πολιτικών εξτρεμισμών από πολλές πλευρές και της αυξανόμενης ηθικής χρεοκοπίας, για να αναφέρουμε μόνο μερικά. Δεν υπάρχει πουθενά πραγματική ειρήνη και ασφάλεια. Είναι σαν να μην είχε διακηρυχτεί ποτέ το μήνυμα των αγγέλων για ειρήνη και καλή θέληση στη γη. Αυτό συμβαίνει επειδή ζούμε στο τέλος της εποχής που, όπως προείπε οι προφήτες, η αυτοκρατορία του Σατανά, του «και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγγεινεν αφού υπήρξεν έθνος, μέχρις εκείνου του καιρού· και εν τω καιρώ εκείνω θέλει διασωθή ο λαός σου, πας όστις ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίω.» — Β' Κορ. 4:4· Αποκ. 20:2,3· Δαν. 12:1· Ματθ. 24:21,22

Σε όσους δεν έχουν διαφωτιστεί από τις προφητείες της Βίβλου σχετικά με την έννοια της παρούσας «θλίψης των εθνών», φαίνεται ωσάν το αγγελικό μήνυμα της ειρήνης στη γη να είναι απλώς κενά λόγια. (Λουκάς 21:25) Αυτό οδήγησε σε εσφαλμένη κατανόηση περί της διακήρυξης των αγγέλων. Αντί για ειρήνη στη γη και καλή θέληση προς τους ανθρώπους, δηλώνεται τώρα πιο συχνά ως «Ειρήνη στη γη μεταξύ ανθρώπων καλής θέλησης».

Ωστόσο, το αγγελικό μήνυμα, ήταν ότι η ειρήνη θα ερχόταν στη γη, όχι λόγω της καλής θέλησης του πεσόντος ανθρωπίνου γένους μεταξύ τους, αλλά επειδή η καλή θέληση και ο σκοπός του Θεού προς τα ανθρώπινα πλάσματά του εκδηλώνονταν τότε μέσω της γέννησης του Ιησού για να γίνει ο Σωτήρ και μέλλον βασιλεύς του κόσμου. Η καλή θέληση του Θεού προς τους ανθρώπους εφάνη στις υποσχέσεις του να στείλει έναν Σωτήρα, και πολύ περισσότερο όταν γεννήθηκε τελικά ο Σωτήρας. Η καλή θέληση του Θεού προς τον κόσμο της ανθρωπότητας φάνηκε περαιτέρω με την ανάσταση του Ιησού από τους νεκρούς.

Αν και δεν αναγνωρίζεται από τον κόσμο, η καλή

θέληση του Θεού συνεχίστηκε μέσω της προετοιμασίας των ακολούθων του Ιησού να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί του στη βασιλεία του. Ο κόσμος, με τον καιρό, θα αναγνωρίσει τη γενναιόδωρη χάρη του Θεού μέσω της ανάστασής τους από τους νεκρούς, ώστε να συνδεθούν με τον Ιησού για τη διανομή ευλογιών της βασιλείας ειρήνης και ζωής στους ανθρώπους όλων των εθνών.

Η ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΙΣ ΕΚΔΗΛΟΥΤΑΙ ΑΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Η καλή θέληση του Θεού πρέπει να εκδηλωθεί μέσω της άσκησης κυβερνητικού ελέγχου σε όλη την ανθρωπότητα. Αυτό θα γίνει μέσω αυτής της προειπωμένης κυβέρνησης στον ώμο του Πρίγκιπα της Ειρήνης. Μέσω αυτής της από καιρό υποσχέμενης δίκαιης κυβέρνησης, ο λαός θα έχει εξασφαλισμένη ειρήνη και ασφάλεια και θα του δοθεί η ευκαιρία, με υπακοή, να αποκατασταθεί στην τελειότητα και να ζήσει για πάντα. Όλα αυτά θα είναι αποτέλεσμα της καλής θέλησης του Θεού προς τα ανθρώπινα πλάσματά του.

Τέλος, και ως αποτέλεσμα της εκπαίδευσης της ανθρωπότητας στη δικαιοσύνη και στην αγάπη κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού, όλοι οι πρόθυμοι και υπάκουοι μεταξύ της ανθρωπότητας θα μάθουν τι είναι η αληθινή και διαρκής «ειρήνη στη γη». Θα μάθουν, επίσης, να επεκτείνουν την καλή θέληση, τις καλές πράξεις και την αγάπη προς τους συνανθρώπους τους σε όλη τη διάρκεια των αιώνων της αιωνιότητας—όλα αυτά είναι αποτέλεσμα εκείνων των ειδήσεων «εκ της κώμης της Βηθλεέμ», που διακηρύχθηκε από αγγέλους τόσο πολύ καιρό πριν. ■